

Sygn. akt II BP 16/09

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Zespołowi Szkół Ekonomicznych w Ś.

o odszkodowanie, odprawę emerytalną, nagrodę jubileuszową, dodatek motywacyjny, dodatek za godziny dydaktyczne i sprostowanie świadectwa pracy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 lutego 2010 r.,

skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powódki od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 kwietnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w Ś. – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – wyrokiem z 24 kwietnia 2009 r.: 1) oddalił powództwo J. J. przeciwko Zespołowi Szkół Ekonomicznych w Ś. o odszkodowanie, odprawę emerytalną, nagrodę jubileuszową, dodatek motywacyjny, dodatek za godziny dydaktyczne, 2) umorzył postępowanie w zakresie sprostowania świadectwa pracy, 3) zasądził od powódki na rzecz pozwanego 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Powyższy wyrok zaskarżono apelacją, którą Sąd Rejonowy postanowieniem z 1 czerwca 2009 r. odrzucił, wskazując brak opłaty sądowej (30 zł). Powódka

wystąpiła z wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Sąd Rejonowy postanowieniem z 22 lipca 2009 r. wniosek oddalił.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Rejonowego z 24 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

W wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych (art. 424¹ § 2 k.p.c.).

Jak podkreślono w postanowieniu Sądu Najwyższego z 27 października 2005 r., V CNP 23/05, LEX nr 186767, skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jako pismu procesowemu postawione zostały wysokie wymagania. Skarga ta – podobnie jak skarga kasacyjna – oprócz warunków formalnych określonych w art. 424⁵ § 2 k.p.c. powinna spełniać warunki należące do istoty skargi (jej treści), które można określić, jak w przypadku skargi kasacyjnej, mianem jej "cech kreatywnych". Każde z sześciu wymagań z art. 424⁵ § 1 k.p.c. jest indywidualne i niezależne, a zatem każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienia Sądu Najwyższego: z 8 stycznia 2008 r., I BP 48/07, LEX nr 442671, z 19 kwietnia 2007 r. I BP 18/07, LEX nr 489024).

Powódka wniosła skargę na orzeczenie sądu pierwszej instancji. W takim przypadku jedną z przesłanek z dopuszczalności skargi jest wykazanie, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi na orzeczenie sądu pierwszej instancji, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Wykazanie wskazanej przesłanki jest jednym z istotnych wymagań skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). To skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej w tym zakresie (postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2006 r., I BU 2/05, Lex nr 299165).

W skardze nie wykazano, w jaki sposób orzeczenie Sądu Rejonowego narusza podstawowe zasady porządku prawnego lub konstytucyjne wolności albo prawa człowieka i obywatela. W szczególności za niewystarczające należy uznać stwierdzenie skarżącej, że Sąd Rejonowy naruszył art. 176 ust. 1 Konstytucji poprzez naruszenie zasady dwuinstancyjności sądownictwa i odrzucenie wiarygodnego wniosku powódki o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, uniemożliwiając tym samym instancyjną kontrolę orzeczenia.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. i skarga podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).